

Studijní materiál – Strategie podpory funkční gramotnosti (SPFG – SP 2001 Prez 01 dne 16. 11. 2023)

Vyučující: Mgr. Lenka Špačková

Jazyková výchova, výuka mluvnice a gramatiky

Porovnejte výstupy jazykové výchovy s minimální doporučenou úrovní pro úpravy očekávaných výstupů v rámci PO.

V čem se liší?

1.období:

2.období:

2.stupeň:

Pravopis = určitá dohoda o způsobu psaní, ustálený způsob, jak se grafickými znaky zaznamenávají projevy spisovného jazyka. Tyto grafické znaky v našem písmu představují písmena a znaménka.

Písmena jsou doplňována tzv. rozlišovacími znaménky.

Mezi znaménka rozlišovací patří háček, čárka a kroužek (č, ž; í, é ; ů, atd.).

Dále také používáme tzv. znaménka členící – tečky, čárky, středník, dvojtečky atd.

Pravopis lexikální

- kvantita samohlásek
- psaní i/y po tvrdých a měkkých souhláskách
- psaní i/y po obojetných souhláskách
- psaní – ě ve skupinách bě/bje, pě, vě/vje, mě/mně
- psaní ú/ů
- předložky s, z, předpony s-, z-, vz-
- velká písmena
- psaní znělých a neznělých souhlásek na konci a uvnitř slova
- spojování a dělení slov

Pravopis morfologický (tvaroslovný)

- i/y v koncovkách podstatných jmen
- i/y v koncovkách přídavných jmen
- i/y v koncovkách sloves v přítomném čase
- shoda podmětu s přísudkem, interpunkce ve větě jednoduché a v souvětí

- psaní mě, mně v tvarech zájmena já.

Pravopis syntaktický (skladební)

- psaní -i, -y, -a v přičestí minulém na základě učiva o shodě přísudku s podmětem
- větná interpunkce, konkrétně označování konce věty, přímé řeči a kladení čárek ve větě.

Proces nácviiku pravopisu

- vysvětlení pravopisného jevu (stanovení jednoduchého algoritmu),
- aplikace na několika příkladech,
- zařazení jevu do systému,
- procvičení,
- prověřování znalostí,
- hodnocení.

Metody procvičování a ověřování pravopisu

Zásady při diktování

Oprava a hodnocení diktátu

Jak opravovat?

Jak hodnotit?

Umí žák sám najít svoje chyby?

Jak pracovat s chybou?

Co je to vlastně „hrubá chyba?“

Práce s chybou

Pokud se žák bojí udělat chybu, pak....

Hodnocení žáků v heterogenní třídě

Jaké možnosti hodnocení školy mají a kdo rozhoduje, jak budou hodnotit?

Chtějí být žáci hodnoceni?

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků se řídí § 51 až 53 školského zákona. Podrobnosti o hodnocení výsledků žáků a jeho náležitostech stanoví ministerstvo v § 11 vyhlášky č. 48/2005 sb., ve znění pozdějších předpisů.

(RVP ZV)

HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

§ 51

(1) Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.

(2) Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen "klasifikace"), slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady.

3) Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Škola, která hodnotí slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.

(4) U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka. Výsledky vzdělávání žáka v základní škole speciální se hodnotí slovně.

TENDENCE VE VZDĚLÁVÁNÍ, KTERÉ NAVOZUJE A PODPORUJE RVP ZV

- prosadit změny v hodnocení žáků směrem k průběžné diagnostice, individuálnímu hodnocení jejich výkonů a širšímu využívání slovního hodnocení;

Hodnocení žáků musí být postaveno na plnění konkrétních a splnitelných úkolů, na posuzování individuálních změn žáka a pozitivně laděných hodnotících soudech. Žákům musí být dána možnost zažívat úspěch, nebát se chyby a pracovat s ní.

(RVP ZV – 3.1. Pojetí základního vzdělávání)

Podmínky vzdělávání žáků s přiznanými podpůrnými opatřeními (8.3. RVP ZV)

Pro úspěšné vzdělávání těchto žáků je potřebné zabezpečit (případně umožnit):

- Formativní hodnocení vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami;

Diagnostické metody

Ústní zkoušky

- orientační – formativní
- klasifikační - sumativní

Písemné zkoušky

- orientační (formativní) x klasifikační (sumativní)
- individuální x skupinové
- krátkodobé x dlouhodobé práce (projekty, čtenářské záznamy, deníky, záznamy pozorování...)
- zjišťování výsledků – úrovně dosažení kompetencí a výstupů jednotlivých oborů vzdělávání (vědomostí, dovedností, postojů...)

Co je cílem hodnocení žáků?

Pravidla hodnocení:

Zásady při hodnocení žáka se SVP

- Důkladná znalost doporučení školského poradenského zařízení a aplikace v něm navrhovaných postupů a metod do běžné praxe.
- Důkladná znalost IVP, případně PLPP.
- Nesrovnávat žáka se SVP s ostatními, hodnotit jeho individuální pokroky.
- Neustále hledat a v praxi uplatňovat takové metody hodnocení, které mají pro daného jedince motivující charakter.
- V oblasti hodnocení spolupracovat s ostatními vyučujícími, především v oblasti výměny zkušeností.
- Spolupracovat s poradenskými pracovníky ve škole.
- Pracovat s chybou – neodsuzovat, vysvětlovat, opakovat, doplňovat.
- Pozorovat výkyvy ve výkonech žáka – výkon nehodnotit ve chvílích, kdy je dotčený žák v nepohodě nebo viditelně unavený.

Jazyk zpětné vazby:

popisný: vyjadřujeme se k žákovu **výkonu**, práci,

posuzovací: vyjadřujeme se k **osobě** žáka (jeho vlastnostem)

Kritéria hodnocení

1. Nejdříve formulujte, **jak se u žáka projeví, že úkol zvládl, že dosáhl stanoveného cíle.**
2. Dále formulujte, **jaký výkon je nedostatečný.**
3. Rozdělte **výkony do rovnoměrné škály** (stupnice).
4. V případě složitějších kritérií **popište, jak bude vypadat výkon nebo produkt žáka** pro jednotlivé stupně co bude indikátorem dosažení.

Hodnocení

Sumativní:

Formativní:

Sebehodnocení: